

Agost de 2002
Número 14
Butlletí informatiu
Full d'informació municipal

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Ajuntament de Copons

Editorial

Molí del Plomissó
Castlà de Copons
Tai-txi
Reis 2002
Carnestoltes
Celdoni Fonoll a Copons
Macrojocs a Copons. Per a tots els nens de la comarca
Antoni Gaudí i Cornet
Edició disc-jazz
Les festes de maig de l'Alta Anoia
Futbol Club Copons
Carta oberta al jovent de Copons
Sopar de comiat a Maria Pujabet i Roca
Esfondrament del sostre de la Barraca
Resum d'activitats i actes
VI Raid Egan a Copons
V Copa Catalana de caminades de resistència 2002
Verdaguer
Hola! Em dic Violeta i tinc 4 anys
Educació viària per als més petits
La bicicletada
L'Elena i la cuca fera
Poti-poti de personatges i la princesa Marieta
Petits rodolins
Carta d'un fill a tots els pares
Són més feliços els nens d'avui? O bé... ho eren més els d'abans?
Ocells a Copons
Temes interessants
La seguretat infantil a l'interior dels vehicles
Pastís de Lorena
Arxiu fotogràfic

Per sort, Copons no va viure el boom de la construcció quan li pertocava. Llàstima que encara no s'ha pogut construir una promoció d'habitatges, que els darrers anys hauria anat prou bé. Aquests darrers mesos sembla que tinguem el boom de la rehabilitació i de la renovació de serveis. L'acumulació de tantes obres en uns carrers tan estrets, comporten molts problemes que tots els coponencs estem patint. La gent que visita Copons té la impressió que tenim un poble molt endreçat, i això se'ns dubte és gràcies al patiment que comporten totes aquestes obres. Tinguem tots una mica de paciència

Equip de Redacció

Molí del Plomissó

Localització: El molí es troba situat a la riba dreta de la Riera Gran. S'hi accedeix per la carretera BV-1005 de Copons a Veciana en direcció nord; passat el quilòmetre dos i després de travessar un pont, es troba un camí a mà dreta que mena al Mas Lloretó. El molí és al final del primer camp de conreu que trobem a la dreta.

Tipus de molí: pelador de gra.

Circuit hidràulic: Per referències orals se sap que el molí prenia aigua de la riera a partir d'una resclosa, derivada per una canal que la conduïa fins a una bassa que es trobava darrera del molí. Actualment han desaparegut tots aquests elements i la bassa és un camp de conreu. Del cantó nord del molí surt un mur de pedra, d'uns 0,40 metres de gruix, que pren una direcció cap a nord-oest i que podria tractar-se d'un dels murs que tancava la bassa.

Descripció de l'edifici: L'edifici està en runes, per la qual cosa no es pot determinar

l'estructura que tenia l'antic molí. De la construcció resta una part de la volta que cobria, possiblement, el que havia estat la sala de les moles. Després de desbrossar una mica l'entorn, es va poder observar que es tracta d'una volta lleugerament apuntada, feta amb carreus de pedra lligats amb argamassa de calç i sorra. L'espai forma una planta rectangular de 2,30 m de fons i uns 2,50 d'ample. El terra és cobert de sediments i la paret oest, també de carreus, presenta concrecions calcàries.

Pel que fa als elements mobles del molí, no hi ha empremses de cap mola, cap forat que pugui demostrar el pas dels elements de la sala de les moles cap al carcavà, ni el de l'estellador, ni el de l'alçador, ni el de l'ull de la mola.

Es podria realitzar una excavació arqueològica que permetés conèixer la planta de l'edifici i donés explicació a uns carreus de pedra que es troben davant de les restes conservades. L'excavació a l'interior també permetria la descoberta d'algun element moble del

molí, determinant exactament l'estat de conservació del carcavà.

Estat general de conservació: és el més mal conservat de tots els molins fariners estudiats. Només es conserva part de la volta de la sala de les moles i part del mur de tancaament de la bassa, avui ocupada per un camp de conreu de cereal.

Notícia històrica: Aquest molí no està documentat. Per manifestacions de Josep Lloró, propietari del camp que hi ha per sota del molí, s'ha pogut saber que el camp de sobre el molí havia estat la bassa. El seu pare, Josep Lloró Brunet, nascut l'any 1901, li havia explicat que aquest molí es dedicava a pelar gra per després coure'l, és a dir, que funcionava com a pelador. Aquest senyor recorda, també, haver-hi vist una mola recolzada a la paret, que va ser duta –fa més o menys 30 anys– al Mas Lloretó per servir de taula per al *merendero* que hi estaven construint. En Josep Lloret afirma que el lloc s'anomena Planissó, camp pla, i que Plomissó seria una deformació del nom original.

Castlà de Copons

El desaparegut castell de Copons estava situat dalt d'una carena al costat de l'església parroquial i la seva existència és coneguda des de la desena centúria. L'any 1080 Guifré de Balsareny deixà el castell de Copons al seu fill Guillem de Balsareny, ardiaca i bisbe de Vic, entre 1046 i 1076. Aquest, l'any 1065 el vengué al comte de Barcelona, Ramon Berenguer el Vell, per 500 unces d'or. Des d'aleshores el castell de Copons va pertànyer a la jurisdicció reialenca i la nissaga dels Copons i feu hereditària la seva castllania.

L'any 1153 Guillem de Copons fou nomenat castlà per Ramon Berenguer el Sant. Des d'un principi l'escut d'armes dels Copons fou de güelles, amb un copó d'on sortien tres serps de color verd.

Heretà el seu fill Arnau de Copons. L'any 1232 el rei Jaume I signà a favor de Copons de no alinear-lo de la monarquia. El 1264 va fer una estada al castell de Copons, on expedí privilegis per a diferents llocs de la comarca.

Continua Jaume de Copons, que el 1311 obtingué del rei Pere II la declaració de cavaller. Fou casat amb Blanca de Boixadors.

Ramon de Copons i de Boixadors fou ambaiador reial a Roma, el 1333. També fou cambrer major de la reina Elionor. Casat amb Tecla Desvalls.

Pere Ramon de Copons i Desvalls, el 1375 seguí el rei Pere III a València i el 1392 l'infant Martí, duc de Montblanc, a la guerra de Sicília. Morí el 1429, sense fills. Fou soterrat a la capella de Sant Andreu del castell de Copons.

El rei Pere el Cerimoniós l'any 1363 va resoldre de vendre el castell i la vila de Copons al castlà Pere Ramon de Copons, per 26.000 sous barcelonesos. Però per a deixar sense efecte aquesta venda i poder restablir la jurisdicció reialenca, la Universitat i el veïnat de Copons decidiren de lliurar al monarca la mateixa quantitat de sous.

L'hereu de castllania fou el cosí de Pere Ramon, en Berenguer de Copons i de Rajadell, senyor de Llor i cavaller de l'estament militar de Catalunya. Casat amb Sibila de Montsonís.

És successor el fill Berenguer de Copons i Montsonís, que el 1379 matrimonià amb Violant de Messina i Destorrent, i, ja vidu, amb Leonor d'Alentorn.

Joan de Copons i d'Alentorn, a més de castlà de Copons, també fou senyor d'Albarells, Balsareny i Durban. El 1432 es va casar amb Beatriu Gibert, i enviadat, amb Àngela de Guimerà. Morí el 1450.

És hereu Ramon de Copons i Gibert, que el 1462 celebrà noces amb Violant de Calders i Claret. El 1474 Joan II d'Aragó ratifica el seus càrrecs i senyories, i la donació dels drets de Copons.

Ramon de Copons i de Calders, el 1489 es va casar amb Rafaela de l'hospital i enviadat amb Maria d'Oluja. Morí el 1536, sense descendents.

Heretà la seva germana Lluïsa de Copons i de Calders, casada amb Joan Antoni de Vilaplana, donzell de Cervera.

Seguí el fill Lluís de Vilaplana i de Copons. Casat, el 1512, amb Maria Artigues.

El seu hereu, Lluís de Vilaplana i Artigues, va finir el 1576, sense haver deixat fills. Hi hagué un plet entre els familiars i en fou successor el renebot Antoni de Vilaplana, des de 1593. I fou continuador el seu fill Antoni de Vilaplana, casat amb Àngela Descamps.

La filla successora, Joana de Vilaplana i Descamps, és va vendre la castllania i els seus drets, l'any 1667, a Josep de Camprodon.

Els seus hereus no van poder evitar la destrucció del castell de Copons durant la Guerra de Successió. El 1715 l'intendent J. Patiño va cursar una prohibició als consellers i a la gent de Copons per advertir-los que no podien fer cap ús del terreny on hi havia hagut edificat el castell ni prop de les runes dels seus murs.

Encara l'any 1728, a instàncies d'Agustí de Copons i Copons, segon marquès de Moja, hi hagueren nou veïns ancians de Copons que varen fer declaració notarial que havia existit el castell de Copons i que aleshores solament en restaven alguns vestigis.

Text: M. Gràcia Carreras

Tai-txi

El Tai-txi és una teràpia que posa a l'abast de tots una de les joies de la saviesa xinesa d'un alt contingut social i terapèutic.

· Fa gaudir de l'exercici abans d'aprendre-ho i de fer-ho bé.

· Fa treballar intensament l'hemisferi cerebral dret, el que s'ocupa de l'intuïtiu, dels sentiments i les emocions, de l'artístic i lúdic, i de tot el que s'anomena intel·ligència emocional.

· Fa descansar l'hemisferi cerebral esquerre que s'ocupa del conceptual, perquè la ment descansi i recobri l'efectivitat que se li reconeix a una ment serena.

El Tai-txi aconsegueix el benestar, buscant el desenvolupament harmònic i integral de l'és-

ser humà, agafant les idees que impulsen els nous corrents del pensament.

Quan es practica el Tai-txi no sols es mou el cos físic, sinó també la nostra ment, amb el fluir dels moviments s'obté la quietud de la nostra ment i així s'aconsegueix que l'energia penetri fins a l'última cèl·lula del nostre cos.

En el fluir dels moviments s'activen els meridians amb el propòsit de repartir l'energia de tots els nostres òrgans, múscles, ossos.

Amb la pràctica del Tai-txi s'eliminen tensions físiques i el fluir del cos i la ment entren en l'harmonia còsmica que la vida quotidiana ens fa oblidar.

La temporada de setembre fins al mes de juny un nombrós grup de gent de Copons hem

estat practicant amb la professora de Tai-txi Isabel. L'hora i mitja de cada divendres, amb moviments lents, però a la vegada difícils de coordinar braços, cames i respiració. Hem fet les figures d'animals: el tigre, el mico, el cérvol..., i la forma de 24 moviments del Tai-txi Xuan: acariciar núvols, pic de grulla, gall daurat, la serp que s'arrossega...

Durant el temps d'hivern hem practicat el Tai-txi a la Barraca i a la primavera al Pla de Missa.

El dia 28 de juny vam acabar el curs, i conjuntament amb els alumnes de l'Isabel d'I-gualada, vam fer l'última classe i tots plegats ens vam acomiadar de la nostra mestra Isabel amb un sopar a la piscina.

Text i foto: Conxita Fàbregas

Reis 2002

Enguany, un cop més, el cinc de gener van arribar a la nostra vila els Reis Mags d'Orient, Melcior, Gaspar i Baltasar.

Acompanyats dels seus patges i carregats de paquets i regals per a tothom, i especialment per als infants que tant esperen aquesta nit màgica.

Aquest any van ser rebuts a l'ajuntament pel nostre batlle, amb tots els honors corresponents.

Tot seguit, els Reis Mags d'Orient van acabar el recorregut per la vila per començar a repartir els regals que els infants amb tanta il·lusió els havien demanat a la seva carta.

Des d'aquí volem agrair la col·laboració desinteressada de totes les persones que han fet possible, un any més, que els Reis Mags d'Orient arribin fins a la vila de Copons.

Text i foto: M. Gràcia Carreras

Carnestoltes

Sa Majestat Carnestoltes va arribar a Copons el dissabte dia 9 de febrer, i tots els nens del poble van sortir disfressats a buscar-lo fins que el van trobar al seu tro reial a la Plaça Ramon Godó i el van acompanyar a la Barraca, on va presidir tots els actes de la setmana de Carnestoltes.

A la tarda, a la Barraca, la canalla va fer una desfilada de disfresses tot menjant coca i xocolata.

A la nit va continuar la gresca amb els més grans, amb un sopar.

La tarda del dimecres de Cendra vam acomiadar sa Majestat Carnestoltes al Pla de Missa tot fent una foguera, ballant i cantant.

Celdoni Fonoll, a Copons

Text i Foto: M. Gràcia Carreras

El dia 23 de març, les 7 de la tarda, a la sala de plens de l'Ajuntament de Copons es va fer la presentació del llibre "Versos dispersos", de Celdoni Fonoll, que, com el títol del llibre diu són diferents versos agrupats en un sol llibre, els haikús: poemes compostos de tres versos. Uns poemes dedicats en memòria del seu germà, els poemes on manifesta els problemes de la ciutat on viu i, tot explicant una mica la seva vida, hi troba a faltar el seu poble natal de Calaf: alguns poemes d'ocells que observa des de casa seva, a Barcelona, i que no va incloure al seu llibre de "Veus d'Ocells", i, al final del llibre, partitures d'uns quants poemes musicats.

Celdoni Fonoll ens va recitar els seus poemes fent a la vegada una petita explicació d'alguns.

La Lloï Bertran es va mostrar molt carinyosa amb tots nosaltres, repartint petons a dojo. Amb el seu estil característic va anant buscant poemes que eren amagats per la sala i cantant-los a capel·la. Per acabar van cantar una cançó els dos junts.

El Celdoni va manifestar que s'havia sentit molt a gust entre nosaltres i nosaltres vam passar-ho molt bé amb ells dos.

El Quiosc de Calaf va posar a la venda el llibre "Versos dispersos" i "Veus d'ocells", que el Celdoni Fonoll i la Lloï Bertran van signar i dedicar.

He escollits un dels poemes que més m'han agradat i un haikú:

*Necessito la mar sempre excitada
contra els rompenters rovellats, i olor d'algues.
Necessito la lluna platejada
damunt dels blats, les vinyes, les obagues.
I uns llavis febrosencs en els meus llavis,
i un cos vibrant de dona abandonant-se,
carn contra carn, guerra d'amor, desvaris.*

haikú:

*Porta que es bada.
Un bell cos i una rosa.
- Entra, estimada!*

Macrojocs a Copons. Per a tots els nens de la comarca

Text: Arantxa Prieto
Fotos: Nuri Pons i Xavier Martí

El passat dissabte 18 de maig tingué lloc a Copons una jornada lúdica sota el títol "Macrojocs a Copons".

Des de les 10 del matí a les 10 del vespre, a la plaça de Ramon Godó i al carrer d'Àngel Guimerà, els més petits i també els més grans, van gaudir de valent amb tot tipus de jocs: jocs gegants d'enginy, habilitat, coneixements; jocs de construcció gegant, jocs de construcció petita (K-nex), jocs de taula i un taller de batxes que sens dubte, va tenir molt d'èxit.

Paral·lelament al desenvolupament dels jocs, a la sala d'actes de l'Ajuntament de Copons es podia visitar una exposició sota el lema "Joguines i records de la gent de Copons". L'exposició estava formada per fotografies i juguines de totes les èpoques que havien portat els diferents veïns del poble. També es podia llegir un llibre amb escrits sobre records de la infantesa de la gent de Copons que havien elaborat entre tots els veïns.

A les 6h de la tarda, petits i grans, van gaudir d'una narració de contes a càrrec d'Anna

García. En acabat, a la plaça Ramon Godó, va haver-hi coca i xocolata per a la mainada.

A les 7h de la tarda, a la sala d'actes de l'Ajuntament de Copons va tenir lloc una xerrada amb el títol "Joc d'ahir - Joc d'avui" a càrrec de Cristina Miret, pedagoga i Núria Fernández, educadora social. A través d'un conte explicat per uns nens d'una baldufa es va introduir el tema amb les semblances i diferències dels jocs dels nostres avis i els jocs actuals. En acabat, pisolabis per a tothom.

L'organització de l'acte anava a càrrec de l'Ajuntament de Copons. Hi van col·laborar el Consell Comarcal de l'Anoia, a través del Pla Comarcal de Joventut i la Direcció General d'Acció Cívica del Departament de Benestar Social.

En resum, podríem definir la jornada lúdica com una festa familiar i molt animada. Unes 300 persones, petits i grans, es van divertir de valent; jugant, escoltant i recordant. Així doncs, esperem repetir la festa l'any vinent.

Amb motiu del cent cinquanta aniversari del naixement de l'arquitecte català, i per iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona, es va aprovar per unanimitat en el Consell Plenari del 28 d'abril de 1999 "declarar l'any 2002 Any Internacional Gaudí.

Copons aposta pels joves artistes de la comarca

L'Ajuntament de Copons s'adhereix a l'homenatge de l'any Gaudí i ha escollit 12 joves artistes de la comarca de l'Anoia, entre els 20 i 30 anys, que prèvia selecció, i tenir com a mínim 15 obres i com a màxim 30, exposaran la seva obra a la sala d'exposicions, durant 15 dies, des del mes de juny de 2002 a maig de 2003.

Acabat el cicle Gaudí es farà una exposició col·lectiva de tots els artistes, amb dues obres de cadascun, i es farà una selecció dels tres millors, amb un jurat qualificat que valorarà l'obra amb tres premis. El primer premi consistirà en 450 €, el segon en 300 €, i el tercer en 150 €.

La primera exposició de Copons amb Gaudí, de la jove artista Elisenda Mercadal i Segura va ser inaugurada el dissabte dia 8 de juny per l'alcalde, Jordi Bertran, amb una gran afluència de públic.

L'Elisenda Mercadal va exposar un total de 30 obres a l'oli i aquarel·les, molts dels paisatges estan inspirats en carrerons i vistes de Copons, el mar i les flors.

L'Elisenda va creixer a Copons, de petita entre jocs i l'escola va iniciar-se a la pintura, durant les vacances al mar i les barques de Cadaqués, de més gran va anar a classes de pintura a Igualada. Ha participat en diversos concursos i exposicions de la comarca, i a Begur.

Aquesta exposició l'encoratja a continuar treballat amb la pintura i a buscar nous temes.

El dissabte 6 de juliol es va inaugurar la segona exposició de l'artista igualadà Jordi Sanahuja Quadres, plens de color, de molts personatges, escenes de la vida quotidiana, de festes, envoltada d'una arquitectura de diferents estils anomenada per l'artista la "pluriarquitectura", on intenta unir les diferències, perquè la diversitat uneix.

Des de 1994 ha exposat la seva obra a Tàrraga, Ponts, Verdú, Lleida i la comarca de l'Anoia. Ha obtingut diversos premis: 1r premi de còmics de Sta. Margarida de Montbui, de pintura jove a Tàrraga i de creació de nova imatge de la Biblioteca de Tàrraga.

Calendari d'exposicions Copons amb Gaudí 2002-2003

Elisenda Mercadal
de Copons
del 8 al 23 de juny de 2002

Jordi Sanahuja
d'Igualada
del 6 al 21 de juliol de 2002

Ma José Lizarte
d'Igualada
del 10 al 25 d'agost
de 2002

Ricard Espelt
de Copons
del 7 al 22 de setembre
de 2002

Cels Codina
d'Igualada
del 5 al 20 d'octubre
de 2002

Anna Ma García
de Sta. Margarida de Montbui
del 9 al 24 de novembre
de 2002

Imma Alvarez
de Vilanova del Camí
del 14 al 29 de desembre
de 2002

Gustavo Gonzalo
d'Igualada
de l'11 al 26 de gener
de 2003

Pau Corcelles
d'Igualada
de l'1 al 16 de febrer
de 2003

Anna González
d'Igualada
de l'1 al 16 de març
de 2003

Sílvia Guillen
d'Igualada
del 6 al 20 d'abril
de 2003

Ivan Rovira
d'Igualada
del 3 al 18 de maig
de 2003

Edició disc-jazz

La cultura és un bé universal i cal que totes les administracions, per petites que siguin, facin importants esforços per acostar-la a la població.

El petits municipis com el nostre volen apropar la música en directe a la gent i omplir el nostres carrers i places. Aquest any ens hem adherit a la campanya 100 % DIRECTE de l'Associació de Músics de Jazz de Catalunya. Gràcies a l'ajut de diverses persones, empreses i entitats, el 21 de juliol de l'any 2001 hem dut a terme el **1r CONCURS D'INICIATIVA JAZZ**, únic a Catalunya, per a joves, en l'acollidor marc de la plaça Ramon Godó de la nostra vila. L'èxit de la primera edició ens encoratja a ser més ambiciosos i treballar per garantir la continuïtat d'aquest concurs durant molts anys, i, si és possible, situar-lo en el marc d'un festival molt més ampli que ompli tots els carrers de la nostra vila.

El **2n CONCURS INICIATIVA JAZZ**, des de l'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Copons, ha tirat endavant la nova edició amb molta més difusió en l'àmbit de Catalunya per poder donar una oportunitat als grups de jazz de donar-se a conèixer i promocionar-se. Les bases de la convocatòria van ser publicades la segona quinzena del mes de març, a tots els mitjans de comunicació de l'Anoia, a totes les Escoles Municipals de Música de Catalunya, als ajuntaments, Diputació, Generalitat i professionals de la música a través de l'Associació de Músics de Jazz de Catalunya, taller de Músics, Jazz Terrassa, i per Internet. El termini de lliurament va ser fins al 31 de maig de 2002. Entre els requisits exigits per a participar hi havia la condició que els grups participants no haguessin enregistrat cap disc, CD o casset.

El dia 8 de juny, a la sala de plens de l'Ajuntament de Copons, els membres del jurat, integrat per persones vinculades al món musical en l'àmbit de Catalunya: el Sr. Joan Monné, Sr. Ignasi Utset, Sr. Eduard de Negri i el Sr. Jaume Margarit, van escollir entre els grups presentats els tres finalistes.

El dissabte dia 20 de juliol, a la plaça Ramon Godó, a les 10 de la nit, la periodista Marisa Martínez, directora de Ràdio Nova de Vilanova del Camí i de Ràdio Altiplà, va presentar el primer grup finalista, **ALFRED ARTIGAS QUARTET**, de Caldes de Montbui, seguit d'**ASTRONAUTUS**, de Barcelona, i, per últim, **XILUM PROJECT**, de Barcelona.

Mentre el jurat decidia el guanyadors, va actuar el grup Collage, guanyador del **1r CONCURS D'INICIATIVA JAZZ COPONS**, que va presentar el seu primer Cd, i que ens va tornar a fer vibrar amb les seves composicions.

El jurat integrat per el Sr. Ramon Jové, el Sr. Ignasi Utset, el Sr. Eduard de Negri, el Sr.

Jaume Margarit i el Sr. Joan Fitó, van proclamar guanyadors:

El primer premi a **ASTRONAUTUS**, amb l'edició i difusió de 500 CD's de la Col·lecció Satchmo Record, lliurat per el Sr. Ignasi Utset.

ASTRONAUTUS

La formació neix a Barcelona a final de 2001. Quintet format per joves músics de diferent procedència geogràfica (Las Palmas, Bogotà, Buenos Aires, Gandia i Barcelona). El seu repertori es basa en composicions originals. La instrumentació és bastant atípica per la utilització del fender rhodes, que es combina amb els saxos tenor i soprà, la guitarra elèctrica, el contrabaix i la bateria. Tant per la instrumentació, que uneix l'elèctric amb l'acústic, com pel repertori, que flirta amb ritmes com la chacarera, la bossa o el swing ben obert, la música del quintet s'acostuma a definir com a fusió. A Astronautus els agrada posar-se l'etiqueta de **Jazz lidio-lungo**, que no vol dir res (algun dels temes estan escrits en escala lídia). Es tracta de la petita aportació a l'ampli panorama del jazz d'aquí.

Xavier Vercher, Oscar Peñas, Mariano Steimberg, Edwen German Fernández, José Alberto Medina

El segon premi a **ALFRED ARIGAS QUARTET**, amb una actuació en directe a la Jazz Cava Terrassa, lliurat per el Sr. Ignasi Utset.

ALFRED ARIGAS QUARTET

Es un grup de recent formació que proposa un repertori d'originals i estàndards, i una manera directa d'interpretar-los: renunciar a la sofisticació per tal que el missatge arribi sense interferències. Una melodia, una harmonia i un ritme són l'excusa per empaitar moments intensos, sorprenents o divertits **Alfred Artigas: guitarra, Joan Vilalta: bateria, Oriol Roca: contrabaix, i Albert Cirera: tenor**

El tercer premi a **XILUM PROJECT**, amb una actuació en directe al Centre Cultural de Cal Ble d'Igualada, lliurat pel Sr. Alern.

XILUM PROJECT

Aquest grup ens porta un repertori atípic, on trobem estàndards clàssics (Cole Porter, Duke Ellinton), temes de modern i cool jazz (Miles Davis, Avishai Cohen), temes de pop i latin (Stevie Wonder, Tom Waits, Rosa Passos) i, fins i tot, temes originals del grup. Una mirada personal sobre aquest temes fa que aquest grup tingui un so propi i compacte, i que a través dels seus propis arranjaments, aconsegueixi atmosferes suggerents i música enriquida per la fusió de diferents cultures i estils musicals.

Laia Cagigal: veu, Sergi Felipe: saxo tenor, Marc Cuevas: guitarra, David González: contrabaix, Juanma Nieto: bateria

La nit va acabar amb l'actuació estel·lar de **CARME CANELA & TRIO**.

CARME CANELA

Ens va oferir un so molt concret i coherent, fruit del treball que porta a terme des de fa mes de tres anys, així com també de l'afinitat musical que existeix entre els components. Gran part d'aquesta tasca es reflecteix en el seu disc, **ITRO-CARME CANELA & TRIO**, on es barregen composicions d'estils tan diverses com estàndards, temes brasilers, composicions pròpies altres més contemporànies, com és el cas de versions d'artistes mítics com Stevie Wonder o Police. Si haguéssim d'etiquetar aquest so, podríem dir que es tracta d'un jazz intimista, que sorprèn en ocasions amb pinzellades explosives i extrovertides.

Carme Canela, amb la seva veu potent i plena de matisos, ens va oferir unes cançons tan variades com les brasileres, del Joan Manel Serrat, italianes i composicions pròpies. Acompanyada del contrabaixista **RAI FERRER**, el **JORGE ROSSY**, que ens va deixar admirats per la seva gran professionalitat i domini de la bateria, i l'immillorable pianista **JOAN MONNÉ**, que repeteix per segon any a Copons, van acabar amb una llarga nit de jazz memorable.

Aquest any, amb una gran afluència de públic, principalment de la comarca, que va omplir la plaça de Ramon Godó i va seguir atentament al llarg de les quatre hores de música, la gran preparació dels joves músics, que van demostrar una gran professionalitat i un futur dintre del món del jazz, que -encara que minoritari per molta gent- mereix tot el nostre respecte i admiració pels anys d'estudis i dedicació que representa la carrera de música.

La gran professionalitat de la Carme Canela va ser el punt culminant per donar acabada la nit musical, que va ser molt ben conduïda per la periodista Marisa Martínez.

Astronautus

Alfred Artigas Quartet

L'Alta Anoya

Les festes de maig de l'Alta Anoya

Al llarg de tot l'any l'Alta Anoya té un calendari d'activitats festives molt variades i distribuïdes entre els diferents mesos amb uns moments puntuals on es concentren un gran nombre de festes, com per exemple el més d'agost, amb una munió de festes majors en els diferents pobles. Hi ha alguns mesos amb unes festes d'interès general, que ultrapassa el límit dels nostres: Sallavinera (5-6 de juliol) i "Iniciativa Jazz Copons" (20 de juliol). També el mes de setembre excel·leix amb celebracions especials com la "Festa dels Traginers i Comerciants de Copons" (15 de setembre) i les "Jornades Europees del Patrimoni", on, al voltant dels monuments dels nostres pobles, s'organitzen set activitats diferents que inclouen mostra de productes artesans, danses tradicionals, actuacions musicals i visites guiades amb persones especialitzades en cada monument.

Però és en el mes de maig on es concentra un major nombre de fires i festes que atrauen un gran nombre de visitants. Durant aquest mes cada diumenge hi ha una celebració especial. El calendari del mes de maig d'enguany va quedar establert de la següent manera: diumenge 5 de maig "Fogons de l'Alta Anoya" (5a. Edició) a Jorba; diumenge 12 de maig "Festa Major i Fira d'artesanía a Rubió; diumenge 19 de maig "Imatges de l'Alta Anoya" (4a. Edició) a Calonge de Segarra i diumenge 26 de maig "Fira de la Transhumància" (4a. Edició) a Pujalt.

"Fogons de l'Alta Anoya" i "Imatges de l'Alta Anoya" són festes de caràcter itinerant que cada any se celebren en un municipi diferent de l'Alta Anoya i que tenen com a objectiu principal la promoció de la gastronomia i el paisatge d'aquest territori.

L'edició d'enguany de "Fogons de l'Alta Anoya" es va desenvolupar pels carrers del nucli antic de Jorba amb una activitat principal, el "concurs de cuina tradicional", on es van presentar 53 receptes diferents repartides en diversos apartats, on hi havia des de receptes de verdura, de peix, de carn, postres i licors tradicionals. Simultàniament, quatre restaurants de l'Alta Anoya (Ca l'Arnau de Copons, Xarop's de Jorba, Castell de Rubió i La Pala de Sant Pere Sallavinera) oferiren degustacions de plats tradicionals molt ben elaborats. Els assistents podien tastar des d'un guisat de senglar fins a un conill farcit de cargols, passant per un plat d'escalivada, una sopa de ceba gratinada, uns peus de porc amb cargols o una excel·lent coca de forner.

L'objectiu central de la festa és recuperar i revaloritzar la cuina tradicional d'aquesta zona de l'interior de Catalunya, on la pagesia havia desenvolupat una cuina basada en els productes de l'hort casolà, unes carns (d'ovella, porc, pollastre, ...) criades amb productes naturals (pastures, vegetals i cereals de la collita) i uns peixos que arribaven generalment en salaó (bacallà, congri, arengades, ...). Les preparacions, a la llar de foc o al fogó, eren lentes i cuidades i culminaven amb uns plats excel·lents a partir d'uns ingredients senzills però de qualitat.

Per complementar la festa gastronòmica es va organitzar un espectacle teatral pels carrers al voltant de la figura medieval d'en Guerau de Jorba, senyor del castell en el segle XII. Els visitants podien conèixer la història a través dels diversos personatges que la protagonitzaren i veure un joc d'habilitats a cavall. També es podien divertir amb activitats com passejades a cavall o passejades en quad.

El pregó de la festa i l'entrega dels premis del concurs gastronòmic van ser protagonitzats per en Pere Tapies, continuant així la tradició de les anteriors edicions. L'Àvia Remei, popular personatge radiofònic, fou la madrina especial del Concurs d'allioli, que enguany fou molt renyit, amb participants fins i tot de comarques gironines.

"Imatges de l'Alta Anoya" es va celebrar a Dusfort (Calonge de Segarra) amb una gran participació dels veïns d'aquest petit nucli. El concurs fotogràfic, amb més de 120 fotografies presentades, fou un èxit de participació i de qualitat. Les imatges foren exposades pels carrerons de Dusfort, que durant aquella jornada lluiu tots els seus racons ben engalanats.

Juntament amb el concurs fotogràfic es van realitzar un gran nombre d'activitats lúdiques, repartides durant tot el matí, que incloïen passejades amb carro, recorreguts en quads, actuacions musicals i una extraordinària exhibició de danses tradicionals catalanes a càrrec del grup igualadí Bitrac Dansa.

A través de la promoció realitzada amb les festes de maig de l'Alta Anoya, juntament amb totes les altres activitats de difusió que es desenvolupen al llarg de l'any, aquesta petita zona de la Catalunya Central s'està donant a conèixer entre el mercat turístic català amb un major nombre de clients cada any i una forta eclosió dels serveis turístics que s'hi ofereixen.

Futbol Club Copons

Després de les vacances d'hivern, i aquest any avançades per culpa de la nevada, l'activitat futbolística es va tornar a reprendre i es van haver de jugar el dos partits endarrerits entre setmana, la qual cosa va provocar que el Copons no comptés amb tots els seus efectius per culpa de l'activitat laboral d'alguns jugadors, i així va perdre els dos partits que va jugar: Madridista La Tossa 3 - Copons 1, i La Pau 5 - Copons 3.

12 de gener: Hostalets 0, Copons 2

El Copons només va transformar en gol dues ocasions de les moltes de què va disposar davant d'un Hostalets que aquesta primera volta no va estar a l'alçada d'altres anys.

19 de gener: Copons 1, Ateneu 1

L'Ateneu, que només es va dedicar a defensar, s'emportà un punt en un partit on el Copons va portar tot el pes del matx, però no va saber conservar l'avantatge de què va disposar.

26 de gener: Copons 2, Fàtima 1

El Fàtima s'avançà en el marcador amb un gol provocat pel vent que bufava, però el Copons va imposar el seu domini i va remuntar el partit al començament de la segona meitat.

3 de febrer: Montbui 3, Copons 1

El Copons va plantar cara al Montbui, però l'encarregat que el Copons no guanyés fou l'àrbitre, que va voler ser el protagonista concedint 3 gols al Montbui tots ells il·legals, un de penal inexistent, unes mans en el segon i un tercer en clar fora de joc.

9 de febrer: Tous 2, Copons 3

El Copons pateix com és costum en la seva visita al camp del Tous, i, tot i dominar en el marcador durant tot el matx, acaba demanant la finalització i es repeteix el marcador de la primera volta.

16 de febrer: Copons 0, La Pobla 2

La Pobla amb un equip molt jove i ben preparat físicament, visita El Rieral i s'emporta el tres punts sense passar cap mena de problema.

23 de febrer: Montserrat 5, Copons 0

El Copons surt golejat en la seva visita al sempre complicat camp del Montserrat, ja que jugar en diumenge al matí suposa un handicap afegit.

2 de març: Copons 1, Carme 2

El Copons perd a casa davant el cuer, donant una imatge molt trista i fent veritable pena.

9 de març: Capellades 0, Copons 6

El Copons va haver d'esperar al segon temps per sentenciar el partit, ja que al descans només guanyava per un a zero, però fou en la segona meitat va estar més encertat de cara a gol.

16 de març: Copons 1, Ca n'Aguilera 1

El Copons torna a fer llàstima davant d'un equip clarament inferior, però aquest any el Copons en fa més de fredes que no pas de calentes.

23 de març: La Torre 5, Copons 1

Un Copons amb moltes baixes visita La Torre, que, tot i estar amb els mateixos punts en la classificació, aprofita la banqueta per imposar un bon correctiu a l'equip coponenc.

6 d'abril: Copons 3, Vallbona 1

El Copons no pateix per derrotar un Vallbona que amb un equip jove no troba en cap moment la seva situació damunt del terreny de joc.

13 d'abril: Rebrot 3, Copons 0

El Copons es desplaça fins a Òdena per jugar amb el Rebrot, que aquest any ha ocupat les primeres posicions de la classificació, i perd per un clar 3 a 0.

20 d'abril: Copons 0, Madridista La Tossa 3

El Copons es veu impotent davant un equip molt lluitador i fort físicament, i res pot fer per complicar-li les coses.

27 d'abril: Copons 0, La Pau 5

En aquest segon partit consecutiu a casa, el Copons tampoc pot treure'n res de positiu davant d'un equip que aspira a jugar la promoció i perd per un clar 5 a 0.

4 de maig: Copons 3, Hostalets 7

El Copons llença tot l'esforç realitzat durant tot el partit en els darrers 10 minuts, la qual cosa permet a l'Hostalets aconseguir aquest resultat massa gran pel joc realitzat.

11 de maig: Ateneu 6, Copons 2

El Copons es desplaça al camp del Xipreret per jugar l'últim partit d'aquesta temporada i regala els dos primers gols a l'equip igualadí. Després prem l'accelerador, però l'Ateneu aprofita els contracops i juntament amb l'ajuda de l'àrbitre aconsegueix aquest resultat del tot injust.

Amb aquesta mala ratxa de resultats, el Copons acaba la temporada 2001-2002 amb una classificació molt dolenta, ocupant la posició número 11 amb només 33 punts, i amb la retirada d'uns quants jugadors que portem ja molt anys al club. Esperem que l'any vinent puguin omplir les baixes d'aquest any amb jugadors joves i amb molta il·lusió i que realitzin una bona temporada. Molta sort.

Carta oberta al jovent de Copons

Ja fa més de set anys ens vam marcar uns objectius que han estat la nostra base de treball al capdavant de l' Ajuntament.

Habitualment el guix del que s'anomena programa electoral esta format per moltes obres, totes elles basades en la millora o creació de serveis, infraestructures etc. Això, sens dubte, és el que cobreix les necessitats bàsiques de la població, i segons la mesura d'èxit assolit, pot millorar l'estat del benestar i els serveis dels habitants d'un municipi.

Si no aconsegueixes fer aquestes obres, el comentari de carrer més habitual és "no han fet res". Sens dubte, dotar el municipi de serveis és un dels principals objectius d'aquests ajuntaments que tenen uns recursos tan minsos i unes necessitats tan elevades.

Tornant als nostres inicis, el nostre primer programa tenia, com tots, l'objectiu de cobrir els serveis bàsics de la població, però paral·lelament, entre nosaltres, en teníem un d'aquells que no saps mai com descriure. Nosaltres en dèiem "canviar el ritme del poble". Què volíem dir amb això? crear moltes activitats on la gent del nostre poble pogués gaudirne, i potenciar l'esperit de participació i col·laboració que té la gent dels pobles, molt especialment la de Copons.

Ara estem molt satisfets per haver aconseguit canviar aquest ritme, més que per la gran quantitat de diners que s'han invertit en millores a la nostra població. Penseu que les inversions cal treballar-les molt i que cal assessorar-se de bons tècnics per no tenir errors que poden ser d'una important magnitud, però qualsevol pot aconseguir-ho,

independentment que conegui i estimi els valors i els veïns del seu poble.

Veïns del nostre poble continuen any rere any fent un esforç per gaudir plegats de la festa de Reis, de les caramelles i d'altres esdeveniments. Darrerament s'han incorporat activitats importants al nostre calendari lúdic, com poden ser "Iniciativa Jazz Copons" o els "Traginers de Copons". Altres amb no tanta resonància són tant o més importants i que omplen d'activitats la nostra vila, per exemple la jornada de "Macrojocs a Copons", els campionats de volei-sorra, les exposicions, les xerrades o les presentacions de llibres a la sala de plens de l'Ajuntament.

Actualment també tenim en marxa una sèrie d'exposicions que anomenem Copons amb Gaudí, on a banda d'adherir-nos a l'homenatge de l'any Gaudí, ajudem joves artistes a donar a conèixer la seva obra.

"Iniciativa Jazz" és una proposta per oferir una oferta musical a la nostra vila i a la vegada per ajudar que joves músics que no han enregistrat mai un disc puguin fer-ho.

La festa dels traginers recorda una part de la història del nostre poble, possiblement la més esplendorosa.

La Festa Major, la nostra festa per excel·lència, també ha sofert canvis i ha augmentat les seves activitats fins aconseguir una setmana de ritme trepidant.

El butlletí Camí Ral és una veritable eina de transmissió cultural i en un futur pot ser un bon document històric.

Com més activitats i més diverses, més poble fem i més canvi de ritme aconseguim. En moltes d'aquestes activitats hi col·laborem i hi participeu, en altres no tant. És molt important que plegats siguem conscients que unes activitats sí, i altres no, no pot ser. Estem al capdavant d'una institució que representa tots els vilatans i cal treballar per a tots.

En moltes ocasions he sentit dir a jovent del poble jo passo del jazz, passo dels traginers, a mi les exposicions tant me fan ... Després, quan us ho demanem, gairebé tots us poseu a treballar sense distingir l'activitat per la qual ho feu. Això és molt d'agrair. Tots els que hem organitzat alguna activitat sabem el que costa i, per tant, agraïm l'ajut d'una forma especial.

Quan preguntes a la gent per què no entra a l'Ajuntament com alcalde o regidor, és habitual que es respongui: "jo passo de la política". En petits municipis, jo crec que no fem política, estem fent gestió dels béns locals. Destinem els minsos recursos de la nostra població en favor de polítiques més o menys socials, depenent dels ideals de la gent que està al capdavant de l'Ajuntament.

El temps marca uns cicles, molts dels qui vàrem començar estem pensant a deixar-ho, encara que ens entra una profunda tristesa, perquè treballar per al teu poble enganxa, però la tristesa és superior quan no saps quin futur tindran els projectes que plegats hem iniciat. Algú podria dir; "si tant us costa, no ho deixeu", però continuar no seria bo, ja que estem cansats.

Hem dedicat moltes hores i ja sabeu que els principis sempre son difícils, la il·lusió dels primers anys ara no és la mateixa. Cal ser molt jove per menjar-se el món, i encara que nosaltres no som molt grans, ja fa vuit anys que empenyem el carro. Altres han de fer-ho, i ara crec que és el vostre moment. No deixeu parar el "motoret que ha canviat el ritme del poble", i penseu que la gestió d'aquest petits municipis cada cop més ha d'estar en mans dels joves, que la vostra força es pugui compensar amb la manca de mitjans, i així es mantingui la vida de poble.

Si vosaltres no ho feu, altres vindran amb interessos molt diferents i deixaran parar els motors que no necessitin.

Si voleu que continui la línia que han iniciat el "Joves Independents de Copons" podeu comptar amb la nostra ajuda, suport i experiència. Si entre tots som capaços d'ampliar el cicle de treball vuit anys més, haurem aconseguit consolidar les activitats de Copons i tindrem el municipi que estíemem allà on es mereix.

Sopar de comiat a Maria Pujabet i Roca

Text i foto: Equip de Redacció

El divendres 26 d'abril, l'Ajuntament de Copons va voler agrair a la Maria Pujabet i Roca els vint-i-tres anys i mig treballats, amb un sopar en què van assistir-hi més de 30 persones. L'Ajuntament va voler que la nostra companya no oblidés aquest dia, com tampoc l'Ajuntament no oblidarà aquests anys de dedicació. És per aquest motiu que durant el transcurs del sopar se la va obsequiar amb un present que li recordes tots els anys compartits.

Maria, moltes gràcies per tots aquests anys!

Esfondrament del sostre de la barraca

Text: Equip de Redacció
Foto: Xavier Martí

Per motius que es desconeixen, la nit del 5 de juny es va esfondrar el cel ras del local de "La Barraca", per sort sense ocasionar danys personals, encara que si materials, ja que l'hora en què va ocórrer afortunadament no hi havia ningú al local.

De seguida es van començar les feines de desenrunament de la sala polivalent, per tal de restablir la normalitat al mes aviat possible.

La Junta del Centre Instructiu Coponenc va dissoldre l'associació l'octubre del 2000 cedint el local "La Barraca" a l'Ajuntament de Copons com a sala polivalent.

Actualment es l'únic lloc per a dur a terme les activitats tant de la gent gran com dels joves del poble.

Ajuntament de Copons

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

L'equip de redacció d'aquest butlletí t'anima a participar-hi. Si tens alguna cosa per explicar, suggerir, o potser denunciar, fes-la arribar. La teva col·laboració és imprescindible per millorar aquesta publicació. Gràcies. Telèfon de contacte, 93 809 00 00

- gener** 13 En R. Serra participa a la XVI Pujada als Dipòsits de Vilanova del Camí de 3,500 Qm.
19 Futbol: FC Copons 1 - Ateneu Igualadí 1
26 Futbol: FC Copons 2 - Fàtima 1
- febrer** 3 Futbol: Montbui 3 - FC Copons 1
7 Els nens de l'escola cel·lebren el Dijous Jardé
Surt al carrer el núm. 13 del Butlletí Municipal Camí Ral
9 Futbol: Tous 2 - FC Copons 3
Carnestoltes infantil a la Barraca
Carnestoltes adult amb sopar a la Barraca
10 En R. Serra participa a la XVI Mitjamarató de Granollers - La Garriga - Les Franqueses - Granollers de 21,097 Qm.
13 Els nens i nenes de l'escola acomiaden el Carnestoltes, amb una foguera, tot cantant i ballant
16 Futbol: FC Copons 0 - Pobla de Claramunt 2
23 Futbol: Montserrat 5 - FC Copons 0
Reunió general antena col·lectiva de televisió: dimissió de la junta, i si no en surt cap, cessió de l'antena a una empresa d'Igulada, sota el control de l'Ajuntament
Festa Aniversari del bar Cal Pou
Primer assaig de les Caramelles 2002
- març** 2 Futbol: FC Copons 1 - Carme 2
3 Comencen les "Jornades de Descoberta" a l'església romànica de Sant Pere de Copons; promogudes pel Consorci de l'Alta Anoia, per acostar la riquesa del patrimoni històric a tots els ciutadans
9 Futbol: Capellades 0 - FC Copons 6
11 Es desvia tot el trànsit de l'autovia N-II per la carretera de Copons
12 Ple extraordinari
16 Futbol: FC Copons 1 - Ca n'Aguilera 1
17 En R. Serra participa a la 3ª Marxa dels Castells de la Segarra de 51 Qm.
20 Comença la Primavera
23 Calçotada popular a Cal Pou
Futbol: Torre de Claramunt 5 - FC Copons 1
Presentació del llibre "Versos dispersos" de Celdoni Fonoll a càrrec de Lloïl Bertran, amb un petit recital de poesies i cançons, a la sala d'actes de l'Ajuntament
31 Caramelles pels carrers de Copons
- abril** 6 Futbol: FC Copons 3 - Vallbona 1
7 En R. Serra participa a la 20ª Mitja Marató de l'Anoia de 21,097 Qm.
13 Futbol: Rebrot 3 - FC Copons 0
14 En R. Serra participa a la IV Ruta de les Ermites de 48,538 Qm.
La secció de BTT del Club Excursionista Uecanoia, munta per aquest dia la ruta "Copons - Sant Ramon - Copons"
19 Tot Circ per TV3
20 Futbol: FC Copons 0 - Tossa de Montbui 3
Es posa una parabòlica i es poden sintonitzar diversos canals
26 L'Ajuntament organitza un sopar al restaurant Refugi de Cal Saül per agrair a la Maria Pujabet i Roca els vint-i-tres anys i mig treballats al consistori
27 Futbol: FC Copons 0 - La Pau 5
30 Es reparteixen per les cases unes recomanacions per evitar la possibilitat de restriccions d'aigua en un futur
Ple extraordinari

maig

- 1 En R. Serra participa a la XXIV Cursa Popular de Sant Pere de Ponts de 7 Qm.
4 Futbol: FC Copons 3 - Hostalets de Pierola 7
11 Futbol, darrera jornada: Ateneu Igualadí 6 - FC Copons 3, quedant en un discret 11è lloc amb 33 punts a la classificació final
11, 12 En R. Serra participa a la XV Marxa Romànica de Resistència de Navàs de 80,200 Qm, primera prova puntuable per la V Copa Catalana de Caminades de Resistència 2002
15 Encesa de els nous fanals i inici de la il·luminació del campanar; primera fase de renovació de tot l'enllumenat públic dels carrers
18 Jornada lúdica sota el lema "Macrojocs a Copons", amb l'exposició "Joguines i records de la gent de Copons"
Copons amb Gaudi: últim dia per presentar-se a la selecció dels dotze joves artistes de la comarca de l'Anoia que podran exposar les seves obres a la sala d'actes de l'Ajuntament, premiant-se els tres millors
19 Dinar de Caramelles amb mona, a la plaça Major
26 En R. Serra participa a la 27ª Travessa del Montseny de 46 Qm, prova puntuable per la V CCCR 2002
28 Ple extraordinari
31 Últim dia per presentar la sol·licitud per poder participar al 2n Concurs de música jazz de Catalunya

juny

- 2 En R. Serra participa a la XII Travessa del Ripollès de 24,500 Qm.
5-6 S'esfondre el fals sostre de La Barraca, per sort sense ocasionar danys personals
8 Copons amb Gaudi: inauguració amb nombrós públic de l'exposició d'Elisenda Mercadal i Segura a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons, quedant oberta la mostra
9 En R. Serra participa a la 6ª Reus - Prades - Reus de 55,200 Qm, prova puntuable per la V CCCR 2002
16 En R. Serra participa a la 4ª Berga - Rasos - Berga de 30 Qm.
21 Comença l'Estiu amb moltíssima calor
Obertura de la piscina municipal
23 Revetlla de Sant Joan a la Piscina Municipal i a Cal Pou
25 Inici de l'escola d'estiu a càrrec de Teresa Munera
28 Finalitza el curset de Tai-txi, amb un sopar d'agraïment a la professora Isabel, a la piscina municipal
29 En R. Serra participa a la XXIII Cursa Atlètica de la Festa Major de Terrassa de 8 Qm.
30 VI Raid Egan a Copons amb 11 proves: espeleologia, descens de barrancs, senderisme, escalada, tir amb arc, orientació, natació, ràpel, habilitat, etz, i arrossada a la Plaça Ramon Godó

juliol

- 1 S'incorpora l'Elena Gudayol a l'escola d'estiu
Inici dels cursets de natació a càrrec d'Olga Hernández
Comencen les classes d'Aqua Gim, també a càrrec d'Olga Hernández
5 Exposició de fotografies i audiovisual del VI Raid Egan que es va disputar a Copons, amb espectacle piro - ràpel des del campanar i pisolabis a la plaça de l'Església
6 Copons amb Gaudi: inauguració de l'exposició de Jordi Sanahuja a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons
6, 7 En R. Serra participa a la 12ª Marxa de Resistència d'Alta Muntanya Núria-Queralt de 91,600 Qm, prova puntuable per la V CCCR 2002
13 Coponencs participen a la Transegre; baixada amb barca pel riu Segre
14 En R. Serra participa a la 15ª Caminada Popular de Gósol - Berguedà de 17,200 Qm.
20 2n Concurs de música jazz de Catalunya, a la plaça Major

VI Raid Egan a Copons

El diumenge dia 30 de Juny es va celebrar el VI Raid Egan a Copons; com en les anteriors vegades es va disputar en un poble de la comarca. Aquest any va ser el torn de Copons, en la sisena edició del Raid. Amb una participació total de 28 equips compost de tres persones per equip. Tota

l'organització fou a càrrec de l'Egan; per a qui no ho sàpiga, Egan significa: Espeleo Grup Anoia.

Durant els dies anteriors i el dissabte abans es va marcar el recorregut, d'uns 20 quilòmetres; els desnivells en van ser la major causa de les lesions. Entre aquest recorregut hi havia moltes proves i de gust molt variat. A les 8 del matí del diumenge es va donar la sortida esglaonada al camp de futbol de Copons. Al mateix lloc hi havia la primera prova, en què s'havia de travessar una mina subterrània sense aigua; un cop finalitzada la prova es pujava pel dret camí de l'antena i seguidament es baixava per la trialera anomenada dels Ciscos, fins arribar un altre cop al camp de futbol.

La segona prova era el tir amb arc, on els participants havien de demostrar la seva punteria. A continuació es dirigien cap a la masia dels Nocs, pujant per la seva rasa i en direcció cap a cercar la cova d'en Marimon i Casulleres, que era la tercera prova.

Trobada aquesta cova es dirigien cap a Travé pel GR 7 fins arribar a la masia d'en Puig, on hi havia la quarta prova, la del pont del mico, on s'havia de demostrar l'equilibri. Marxant per la riera feien cap al pont de Cala Pepa, abans de començar a pujar cap el Castell de Rubió. Sota el mateix pont hi havia la cinquena prova, que era la del passamà, aquesta darrera prova era la més tècnica de tot el circuit.

Pel camí Buimira arribaven fins a la font coneguda amb el mateix nom. Aquí trobaven la sisena prova, que era la d'escalada. A continuació pujaven per una de les trialeres més maques del nostre entorn, fins al camí de la serra en direcció cap a Cal Manset, on trobaven la setena prova que era la de la lliitera, on els participants havien de demostrar la força de braços, ja que dos de l'equip portaven a l'altre estirant en una lliitera i havien de passar per un circuit.

Tot seguit, baixaven per l'Emma fins arribar al ràpel guiat de 60 metres de llargada i una alçada de 40 metres. Aquest ràpel es podia veure des del poble i això va fer que molta gent s'hi acostés a veure-ho.

A continuació pujaven primer i després baixaven la trialera de Bonamossa fins arribar al pont de Sant Pere, on trobaven la novena prova, que era l'escala d'electrons d'11 metres d'alçada. Seguidament anaven cap a la granja de l'Albert per la tirallera, fins arribar al camí de la Serra, baixant per aquest mateix camí els portava fins a Copons i allà trobaven el Gorg de Nafre, on realitzaven la desena prova, que era la de barrancs, on saltaven una alçada de 8 a 9 metres.

Aquesta va ser una de les proves que va aixecar més expectació ja que tot el dia s'hi va aplegar gent per mirar-la.

Ja en el mateix nucli de Copons, una altra prova, l'onze: passaven per la mina subterrània que segueix al llarg el carrer del Raval, d'on els concursants sortien molt enfangats.

Finalment la dotzena prova era a la piscina municipal, i consistia a arrossegar uns pesos de plom.

A causa de la gran quantitat de proves tècniques el dinar popular i el lliurament de premis es va fer una mica tard, a quarts de sis de la tarda. Però això no va suposar cap problema ja que tothom va acabar molt satisfet i es comentava que el nivell havia estat molt superior als anteriors Raids celebrats.

Les classificacions van ser les següents: el 1r. Equip va ser el compost per Camilo Grados Galán, Ramon Fuster i Torra i Antoni Mena Sanmartí, de Capellades, que van rebre el trofeu de l'Ajuntament de Copons i un lot de productes de l'Alta Anoia.

El segon classificat va ser el grup de Sant Martí de Tous, Ivan Junyent i Capdevila, Martí Cuadras i Balsells i Joan Grau Fernández, que van rebre el trofeu de l'Ajuntament d'Igualada.

Els tercers van ser Jordi Sucarrats i Lloses, Stephan Rouze i Francesc Alier de prats de Lluçanès, amb trofeu de l'Ajuntament d'Igualada.

El primer equip femení, amb trofeu de Caixa Catalunya, va ser Sandra Cuadras i Balsells, Núria Roset i Fàbregas i Marisol Oliva Segura.

El divendres 5 de Juliol a dos quarts d'onze de la nit es va projectar una audiovisual musical del Raid, també es van penjar fotos del mateix dia perquè tothom les pogués contemplar.

L'acte va tenir la presència de la presidenta del CECI, Sra. Gemma Estrada, el president de l'EGAN, Sr. Pere Morcillo, i l'alcalde de Copons, Sr. Jordi Bertran.

Tot seguit ens van deixar impressionats amb la pujada per la façana de l'església fins arribar al campanar i, després, la baixada deixant anar tres llargues tires de roba, tot això acompanyat de música, fum i llums de colors fet per tres dels membres de l'Egan. Per acabar l'acte es va servir un petit pisco-labis per tothom.

V Copa Catalana de caminades de resistència 2002

La secció de Caminades de Resistència de la Uecanoia vol ser present a totes les proves de la V Copa Catalana. Aquí presentem un resum de les quatre que s'han disputat fins ara.

15ª MARXA ROMÀNICA DE RESISTÈNCIA
Centre Excursionista de Navàs
11 i 12 de maig - 80,200 Qm - 4.600 m desnivell acumulat - 20 hores temps màxim - 13 punts
Vuit socis sortiren de Navàs sota una fina pluja que, de mica en mica, va anar desapareixent. Però junt amb la de dies anteriors, va fer que trobessin tot l'itinerari enfangat, amb les rieres crescudes, on les dificultats per creuar-les es van sumar a les de la prova en ella mateixa. No obstant això, sis dels vuit socis van completar el recorregut que uneix les vint ermites d'art romànic de la zona.

Josep Gassó	13 punts
Miquel Majada	13 punts
Amador Martínez	13 punts
David Núñez	13 punts
Ramon Serra	13 punts
Montse Siñol	13 punts

Club Excursionista Uecanoia 78 punts
(per la classificació d'entitats)

27ª TRAVESSA DEL MONTSENY
Secció de Muntanya Taula de Joves Comtal
26 de maig - 46 Qm - 5.600 m desnivell acumulat - 14 hores temps màxim - 11 punts
És una de les caminades més antigues que se celebren a Catalunya. Amb sortida a Aiguafreda i arribada a Gualba, es pugen els cims del Tagamanent, Matagalls, Les Agudes i Turó de l'Home. Al passar pels tres últims cims, els caminadors van haver d'aquantar una mica de fred, vent i boira. Van ser nou els de la Uecanoia que hi van pendre part, dels quals vuit van completar el recorregut.

Josep Gassó	24 punts
Amador Martínez	24 punts
Ramon Serra	24 punts
Montse Siñol	24 punts
Miquel Majada	13 punts
David Núñez	13 punts
Àngel Espelt	11 punts
Ramon Passola	11 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Josep Trèmols	11 punts

Club Excursionista Uecanoia 166 punts

6ª REUS - PRADES - REUS
Associació Excursionista Catalunya de Reus
9 de Juny - 55,200 Qm - 2.950 m desnivell acumulat - 14,30 hores temps màxim - 9 punts
Un fort vent que ja va començar a bufar la nit

anterior va acompanyar els participants a bona part del recorregut. Però ni la distància ni el temps meteorològic foren impediment perquè els nostres sis companys que hi van pendre part, creuessin la meta dins de l'horari establert per l'organització. És la primera prova que no ha d'abandonar ningú del nostre club.

Josep Gassó	33 punts
Amador Martínez	33 punts
Ramon Serra	33 punts
Montse Siñol	24 punts
Àngel Espelt	20 punts
Josep Trèmols	20 punts
Miquel Majada	13 punts
David Núñez	13 punts
Ramon Passola	11 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Maria Santiago	9 punts

Club Excursionista Uecanoia 220 punts

12ª MARXA DE RESISTÈNCIA D'ALTA MUNTANYA
Associació Muntanyencs Berguedans
6 i 7 juliol - 91,600 Qm - 8.100 m desnivell acumulat - 24 hores temps màxim - 19 punts
La boira va ser la protagonista d'aquesta duríssima travessa, que va de Núria fins a Queralt, fent perdre's a uns quants participants, entre ells un del nostre club. I al matí, la calor va castigar sense contemplacions els caminadors que encara no havien defallit per la duresa de la prova. Van arribar vuit de nou socis, encara que un d'ells no està federat i no pot puntuar.

Josep Gassó	52 punts
Amador Martínez	52 punts
Ramon Serra	52 punts
David Núñez	32 punts
Montse Siñol	24 punts
Àngel Espelt	20 punts
Josep Trèmols	20 punts
Enric Casellas	19 punts
Xavi Gras	19 punts
Martí Illana	19 punts
Miquel Majada	13 punts
Ramon Passola	11 punts
Jaume Tomàs	11 punts
Maria Santiago	9 punts

Club Excursionista Uecanoia 353 punts

Ara la competició fa una aturada estiuenca, per tornar amb molta força al setembre. Les cinc proves que resten per completar la V Copa Catalana de Caminades de Resistència, són les següents:

7 i 8 de Setembre
13ª MONTSERRAT - REUS

22 de setembre
3ª VOLTA A LA SERRA DE MONTSIÀ

28 i 29 de setembre
11ª RASOS DE PEGUERA - MANRESA

19 d'octubre
9ª LA MARXASSA

10 de novembre
8ª MARXA DEL GARRAF

Text i foto: Daniel Pola - Club Excursionista Uecanoia

Verdaguer

Mossèn Cinto Verdaguer (Folgueroles, Osona, 1845; Vallvidrera, Barcelona, 1902) és considerat el primer muntanyenc que trepitjà el cim més alt del Pirineu català. La Preciso d'en Verdaguer, en aquest cas (nom, altitud, etc., de la pica), anul·la les reserves amb què algú ha acceptat aquesta ascensió. L'any 1983, amb motiu del centenari, els excursionistes catalans li tributaren, allí mateix, un homenatge que comptà amb la presència del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol. En aquesta ocasió es donà el nom de «Pic Verdaguer» al cim NO (3125 m) dels tres que sobresurten a la pica d'Estats, i s'hi col·locà una placa. A la pica, se'n col·locà una altra, obra de l'escultor Josep Ricard, amb un baix relleu del poeta, un perfil de la muntanya i la següent inscripció: «Centenari de l'ascensió / de Verdaguer / a la pica d'Estats / el 25 d'agost de 1883 / Homenatge dels excursionistes».

L'ascensió de Verdaguer, fou recollida en un quadern de notes, que fou publicat el 1992. En aquest escrit descriu l'ascensió de la següent manera: «A mig camí d'Ausat se deixa a esquerra lo castell de Miglos (mitx clos), nom que deu a la vall, que sembla cloure's allí. Prop de Vich-dessús se deixa a esquerra, també, una bonica cascada. Més avall se veuen covas; una me n'ensenyen, molt notable. Passí la nit i el dia següent dedicat a sant Bartomeu, en Ausat, fonda Blanquet, ha hont me féu companyia un estudiant, M. Abat. A las 3 de la tarde partim, ribera de Vich-dessòs amunt: duas horas amunt, al viurcar-se-l riu, empen la pujada de la montanya de l'esquerra i anam a fer nit als orris del pla Subrà. De bon matí pujam a Moncalm, de 3080 metres d'altura, és planer; per això-n diuen la Plana, mentres donan lo nom de pica de Moncalm a un turó molt més baix, mes casi inaccessible, que acaba en punta. Se descobreix part d'Andorra, totes ses montanyes, alguens del Pallars, las innumerables de l'Ariège i las de

Cerdanya, i Cadí, Puigmal i Canigó a l'extrem. L'espectacle és trist: rocas blancas fereixen la vista per todas bandes, clapejades de congletes més blanques encara; algun estany en lo vessant de las serras, fent impressió los que-atre del Picot, fent escala, un darrera l'altre, que són a N. E., penjats l'un sobre l'altre en un baixant de serra. Se veu cara a cara Montareny (2620 m.) que en Mongarre anomènan muntanya de Servi; la Roja, que-s veu des de Aulús també. Eixes ultimes. les vegi mellor des del pich d'Estats (3140 m.), que esta a uns tres quarts d'hora lluny, formant una forca. Des d'allí se veu lo Pallars, especialment Àreu, que mor als peus de la matexa srra; los turons d'envers Tor i Setúria. Des de Estats tornàrem a Moncalm, i, per la banda del mitgdia, emprenguérem la baixada; mitja hora o tres quarts avall atravesàrem una congesta, que seria molt ample; més avall se veu un estany de gran fonària. Des de sas voras nos decantàrem a E. per un englebat de herba grossa, que relliscava com un vidre, empesos per la pluja, que-ns feia la baixada sumament penosa. Unas dues horas i mitja estiguérem baixant de Moncalm a la ribera, i, no parant la pluja, nos soplujàrem en una balma de pastors. A las 4 reprenguérem lo camí, veient parar la pluja i asserenar-se. l cel per la banca de Tolosa. Seguirem la ribera Soulcén, fins a trobar lo camí del port de...».

Per tal de retre homenatge a Verdaguer, decidim realitzar l'ascensió a la pica d'Estatsfent el mateix recorregut que feu ell, però amb una petita diferència, que nosaltres el ferem a l'invers.

Ens trobem situats en la cabana dels Estrets (1680 m.) situada en la vall de Soulcem. Ens dirigim cap els Orris de Carlà, situats en la part superior de l'estany de Soulcem (1.617 m). Creuarem el pont i vorejarem l'estany, fins a trobar el desguàs del barranc de Riufred (1.590 m). Un cop hem aconseguit

creuar-lo comencem l'ascensió pels forts pendents d'herba i grans blocs de pedra. Al cap d'uns 400 metres, ens situem just a sota del pic de la Madelon (2.120 m). Davant nostre trobarem un salt d'aigua que l'ascendirem per la seva dreta. Superat l'obstacle, anirem trobant ressalls amb un fort pendent que va disminuint progressivament. Al cap d'unes dues hores i mitja, des dels orris de Carlà, arribarem a l'estany de Riufred (2.360 m). L'estany pren una tonalitat de blau cel i rosat, a causa de la llenca de glaç que s'hi introdueix. Cal carregar les cantimplors d'aigua, perquè estarem moltes hores sense trobar cap lloc per omplir-les. Després d'assegurar-nos de l'estat de la neu, calçar-nos els grampons i, depèn de l'època de l'any, encordar-nos (normalment en mesos de calor, se solen formar moltes esquerdes). Envoltem l'estany i remuntem uns ressalls rocosos (S) per la seva dreta. Seguint pel fons de la canal fins al coll de Riufred, deixant a l'esquerra, primer, a 2.540 m, la tanca que puja cap al port de Canalbona i, més amunt, el torrent procedent de l'estany de Canalbona (2.741 m). Un cop arribem al coll de Riufred (2.990 m), (molt bon lloc per a fer-hi un mos i un glop d'aigua abans d'atacar cim), girem cap l'esquerra (SE) per prendre direcció cap el coll entre el pic central i el pic occidental. Seguirem per una àeria cresta fins al cim central (3.143 m). En aquest punt trobarem una creu d'uns dos metres d'alçada que ens indica que som al cim de la pica d'Estats. A l'est la punta Gabarro (3.115 m) hi ha l'oest la punta Verdaguer (3.125 m), en la qual trobem la placa que commemora l'ascensió de mossèn Cinto Verdaguer, el 25 d'agost de 1883. Després de fer les fotografies de rigor, ens dirigirem cap l'estany de Montcalm (2.570 m) (NE) descendint per un pendent de neu no gaire pronunciat. Quan arribem a l'estany girarem cap a la cometa d'estats. Descendirem per una canal molt pronunciat (NE) cap a l'estany d'estats (2.430 m).

En aquest canal s'ha d'extremar la precaució, ja que el tram central té entre 45 i 50 graus, i la descomposició de les pedres a l'estiu i el risc d'allaus a l'hivern, la fan extremadament perillosa. Un cop a l'estany, flanquejarem pel seu costat dret i 500 metres mes enllà, deixarem el curs del torrent per remuntar per una suau tartera cap el camí que ens conduirà al refugi de Pimet (2246 m). Després de descansar una mica i prendre alguna cosa, ens dirigim cap a la part nord del refugi d'on surt el camí que baixa cap els Orris del Basurds i cap el pont de l'Artiga (1.203 m). El descens transcorre en els seus prims trams per tarteres i blocs de granit, convertint-se en estepes d'altres montanyes i en el seu últim tram es transforma amb una frondosa fageda.

L'Elena i la cuca fera

Text: Marta Navarro

Hi havia una vegada una noia que es deia Elena i li agradava molt l'arquitecte Gaudí. Un dia va pensar que podria restaurar la Cuca Fera amb trossos de paperets. Va explicar la seva idea als nens i a les nenes del poble i van decidir que a l'escola d'estiu l'arreglarien.

Però va passar una cosa: no trobaven la Cuca Fera, i l'Elena estava tan preocupada que va començar a plorar molt.

Cada dia pensava en ella i al final va dir-li al Tomàs si la podia ajudar a buscar-la; aleshores la van trobar.

Tot seguit la van portar a l'escola i vam estar molt contents, ja podíem començar a pensar en la nova Cuca Fera.

Així ho vam fer. Cadascú la va dibuixar com li agradaria, després vem fer unes votacions i la Cuca Fera que veureu per la festa Major és la que ens va agradar més i hem fet entre tots.

Conte contat, conte acabat.

Text: Escola d'estiu

Poti poti de personatges i la princesa Marieta

El dimecres 3 de juliol, els nens i nenes de l'escola d'estiu vam anar d'excursió a La Rovira. El nostre amic follet ens tenia preparada una sorpresa. Ens havia deixat unes pintures amagades dins la cabana. Nosaltres, molt contents, ens vam pintar la cara. Uns se la van pintar de gat, uns altres de gossos dàlmates, de princesa, de pallasos, de taurons, de flors...

Quan vam estar tots pintats vam pensar: i ara què farem? Se'ns va acudir d'interpretar una obra de teatre, totalment improvisada, sense assajar i va sortir això:

La presentadora **Carola** ens explica que ...

Hi havia una vegada, en un planeta que es deia **Marta**, un poblet en què vivia molta gent. En

aquell poble hi vivia la princesa **Marieta**. A la **Marieta** li agradaven molt els animals, en tenia molts. Tenia quatre gats: l'**Elena**, la **Paula B.**, i **Adela** i la **Gemma**. Aquests gats empaitaven sempre a la rateta **Violeta**. La princesa tenia dos gossos dàlmates: en **Martí** i la **Clàudia**. També tenia tres taurons que nedaven dins una peixera, els taurons es deien: **Albert**, **Jordi** i **Manel**.

La Marieta tenia dos veïns que es deien Spider **Raimon** i Spider **Àlvaro** i sempre sortien junts a passejar.

Un dia que feia molt sol, un sol molt lluent que es deia **Aida**, la princesa i els seus veïns van anar a passejar pel bosc i van collir tres flors: una **Marta**, una **Teresa** i una **Helena**. Aquelles flors feien molta olor. Més tard van anar a veure un espectacle de pallasos.

Espai Jove

Hola! Em dic Violeta i tinc 4 anys

*Hola!
Em dic Violeta i tinc 4
anys.*

*Abans vivia a Barcelona, però ara visc a
Copons que és un poblet molt petit i tothom
em coneix.*

*L'escola on vaig és molt petita i
m'agrada molt anar-hi. Tinc
molts amics*

Text: Equip de Redacció
Foto: Xavier Martí

Educació viària per als més petits

Els Mossos d'Esquadra van donar classes d'Educació Viària als nens i nenes de l'Escola de Copons.

Els nens i nenes van poder pujar a les motos, parlar pel micròfon, fer anar els intermitents, es van posar el casc... Van passar un dia molt emocionant, mentre aprenien.

Text: Escola d'estiu
Foto: Teresa Munera

La bicicletada

Feia dies que en parlàvem: podríem fer una excursió diferent! Sortir tots amb bicicleta que divertit tanta gent.

Vam posar fil a l'agulla, serà el dimecres vinent anem tots cap a la plaça a fotografiar l'esdeveniment.

Comencem la pedelada: una pista! Aturada! Continuem la passejada que es deu acostar l'arribada.

Ja hi som!
Al camp de futbol hem aterrat.
Ara esmorzarem perquè ens ho hem ben guanyat.

Petits rodolins

Nosaltres a l'escola d'estiu ens ho passem d'allò més viu.

Una obra de teatre hem organitzat i d'allò més bé ens ho hem passat.

La cuca fera hem buscat i al final l'hem trobat.

El follet missatges ens ha enviat i els hem llegit de bat a bat.

L'escola d'estiu s'ha acabat i un missatge de record ens hem emportat.

Carta d'un fill a tots els pares

Recull: Antonia Garriga

No em donis tot el que demano. A vegades n'omés demano per veure fins on puc arribar.

No m'escriu. Et respecto menys quan ho fas, i m'ensenyas a cridar a mi també. I no ho vull fer.

No em donis sempre ordres. Si en comptes d'ordres a vegades, em demanessis les coses, jo ho faria més a gust i més de pressa.

Compleix les promeses, bones o dolentes. Si em promets un premi, dona-me'l, però també si és un càstig.

No em comparis amb ningú, especialment amb el meu germà o la meva germana. Si tu em fas sentir millor que els altres, algú sofrirà, i si em fas sentir pitjor que els altres, seré jo qui sofriré.

No canviis tan sovint d'opinió sobre el que haig de fer. Decideix i confirma aquesta decisió.

Deixa que em valgui per mi mateix. Si ho fas tot per mi, jo no podré aprendre mai.

No diguis mentides davant meu, ni em demanis que jo menteixi per tu, encara que sigui per treure't d'un mal pas. Em fas sentir malament i em fas perdre la fe en el que dius.

Quan jo faig alguna cosa mal feta, no m'exigeixis que et digui per que ho he fet. A vegades, ni jo mateix ho sé.

Quan t'hagis equivocat en alguna cosa, admet-ho i creixerà l'opinió que jo tingui de tu, i així m'ensenyaràs a admetre també les meves equivocacions.

Tracta'm amb la mateixa amabilitat i cordialitat amb que tractes els teus amics, que siguem de la família, no vol dir que no puguem ser també amics.

No em diguis que faci alguna cosa quan tu no la fas. Jo aprendré allò que tu facis, encara que ho diguis. Però mai no faré allò que tu diguis i no facis.

Quan t'expliqui un problema meu, no em diguis no tinc temps per bajanades o això no té importància. Mira de comprendre'm i ajudar-me i estima'm i digues-m'ho. A mi m'agrada sentir-ho dir, encara que pensis que no cal dir-m'ho.

Text: Elvira Talló
Mestra de Copons

Són més feliços els nens d'avui? O bé... ho eren més els d'abans?

Si algú em fa aquesta pregunta, no sabré què respondre-li. M'imagino que en totes les èpoques hi ha hagut nens feliços i d'altres que han tingut una infantesa dissortada o difícil. He posat aquest titular d'una forma clarament intencionada, perquè molta gent pensa que com que avui dia la majoria de les famílies poden oferir als seus fills tota mena de recursos i béns materials, aquests han de ser feliços per força. "No els falta res, tenen de tot" "Si jo a la seva edat ho hagués pogut tenir..." són comentaris que sentim dir sovint a gent de diverses edats.

És evident que, en general, els nens avui en dia gaudeixen de moltes més possibilitats i recursos que temps enrere. Ara bé, aquesta gran oferta de recursos materials, els fa més feliços?

No crec que perquè tinguin en la majoria dels casos totes les necessitats materials satisfetes, vol dir que necessàriament el nen o la nena se senti feliç. Els adults sabem prou bé que una vida còmoda no és sinònim d'una vida més feliç. Aquest concepte de

felicitat és una qüestió més profunda i que no té relació amb el benestar material.

Penso que les condicions necessàries i imprescindibles perquè un nen o nena se senti feliç, és que rebí de la seva família un clima afectiu, càlid, distès... Així podrà desenvolupar-se emocionalment d'una manera sana. Els nens han de rebre dels pares una estima incondicional (el nen ha de tenir al seu costat un adult que l'estimi i que cregui en ell, que s'alegri dels seus èxits i que l'ajudi en les seves contrarietats...)

A part de l'afecte que el nen/a ha de rebre dels seus pares, crec que també ha de tenir-ne la disponibilitat. No s'hi val a dir que en les relacions pares/fills és més important la qualitat que la quantitat. Hi ha d'haver un mínim.

És evident que en la primera infantesa el nen/nena necessita que els pares estiguin per ell, que juguin junts, que s'interessin per les seves coses... En una paraula, que convisquin.

Moltes vegades el ritme de vida que es porta actualment fa que minvi aquesta relació, i això és un error perquè els fills es fan grans sense adonar-nos-en i el temps és irrecuperable. L'ocupació desmesurada en qüestions de feina pot repercutir en les relacions familiars.

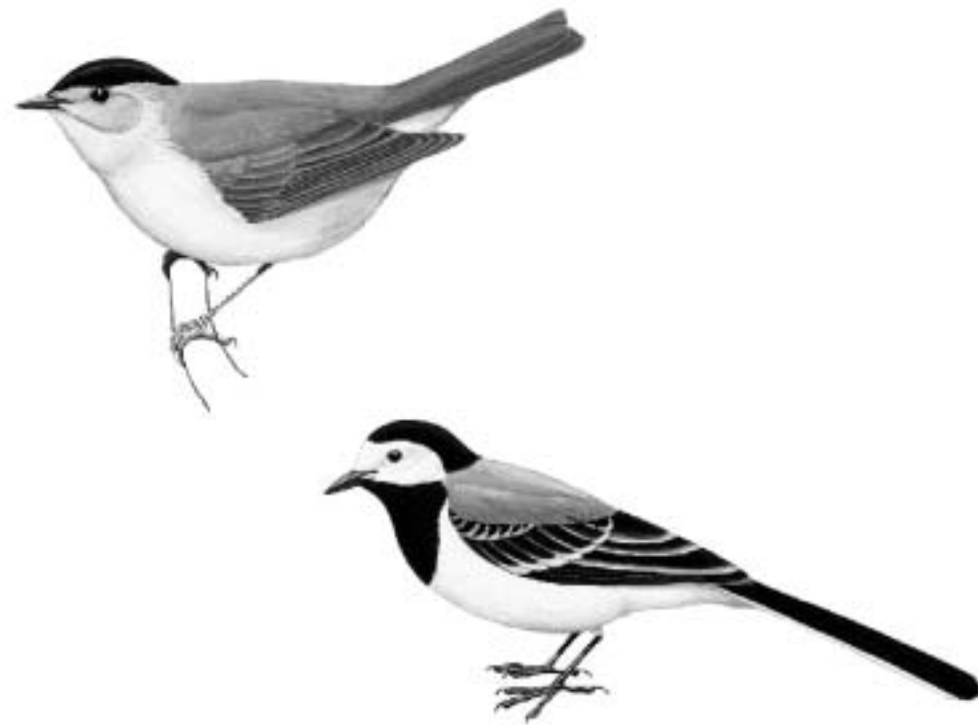
Desitjar la felicitat dels nostres fills no és intentar que visquin protegits entre cotó fluix. No s'han de tenir tampoc una actitud sobreprotectora. Els pares hem de saber dir moltes vegades NO. Per treballar per la seva felicitat moltes vegades hem de contrariar-los. Altrament, si sempre diem sí a tot, pujarem fills consentits i mal criats.

Cuidem, per tant, la nostra relació amb els fills. Siguem generosos en compartir vivències, en dialogar amb ells, en interessar-nos per les seves coses... en conviure!

Alguns adolescents que no han trobat aquest clima i aquest caliu a la seva llar, a vegades han volgut cobrir aquest buit per altres camins a voltes desencaminats.

Text: Xavier Picó
Dibuixos: Antoni Lombarde i Carreras

Ocells a Copons

Des que visc a Copons i dispo de temps lliure, he recuperat l'afeció a observar ocells, la qual em van fer despertar, ja fa més d'una dècada, una parella amiga de Premià de Dalt. Aquests darrers anys, però, la tenia una mica oblidada i ara m'ha tornat a emergir amb força.

Què li cal a algú que vulgui observar ocells?

L'indispensable són una bona guia d'identificació, uns binocles, un petit quadern per tal d'anar apuntant les observacions que hem fet i, per últim, vestir i adoptar una actitud adient.

De guies, avui en dia n'hi ha força. Alhora d'escollir-ne una hem fixar-nos en aquelles que ens mostrin l'ocell de la forma més fidedigna, ja que això ens facilitarà la identificació de l'espècie.

Els binocles hauran de tenir uns augments d'entre 7 i 12. Per a les zones de bosc poden ser recomanables els de 7 o 8 x 40, en canvi per a zones de camp obert poden ser més útils els de 12 x 50. Augments superiors no són recomanables ja que la imatge tremola en excés.

Si la afeció va en augment també va força bé disposar d'un telescopi amb trípode d'entre 20 i 60 augments. Molt adequat per a observacions estàtiques de molta estona.

El petit quadern, n'hi haurà prou amb que ens hi càpiga en una butxaca. Hi apuntarem l'espècie, nombre d'exemplars, sexe, comportament, lloc, data, l'hora i tot allò altre

que desitgeu. Cadascú té els seus gustos, hi ha qui no apunta l'hora i hi ha qui apunta si fa sol o núvol. Al vostre gust. Tanmateix, us servirà per fer un dibuix de l'ocell. El vestir, cal que sigui el més discret possible i el calçat l'adequat al terreny en el qual ens trobem depenent de la seva duresa o la seva humitat.

L'actitud, talment com el vestir o encara més discreta. Ja fa temps que per als humans el bosc, ha deixat de ser el nostre medi natural i per això si hi anem hem de procurar no ser elements perturbadors. Si observem en silenci podrem escoltar els cants dels ocells, localitzar-los i identificar-los amb més facilitat.

Quan coneixes el cant d'un ocell ja no se t'oblida. Hi haurà dies que no veureu l'ocell però el sentireu, si coneixeu el seu cant sabreu de quina espècie es tracta i, per tant, sabreu que es troba allà en aquell moment.

A partir d'aquí ja podríem iniciar-nos com a uns veritables bird watchers, tal com s'anomena a Anglaterra els observadors d'ocells i on hi ha una veritable passió.

Des que he iniciat la observació d'aus per Copons i els seus voltants he pogut veure i/o sentir més de trenta espècies. A vegades no és possible veure l'individu i en canvi el sentim cantar. Hem de saber que tan sols canten els mascles i que hi ha espècies, com el rossinyol o la boscarla dels matolls, que ho fan fins i tot de nit.

Hi ha ocells que es queden tot l'any al mateix lloc i n'hi ha que quan ve el fred mar-

xen a zones més càlides, per tornar un altre cop amb la primavera i així successivament un i un altre any.

A continuació us relaciono les espècies que he vist per Copons i els seus voltants, dividits en residents, migratoris que crien i migratoris que no crien:

Residents (hi passen tot l'any).

Ànec Collverd	Cotxa Fumada
Gaig	Xoriguer Comú
Merla	Corb
Polla d'Aigua	Tallarol de Casquet
Pardal Comú	Tudó
Pinsà Comú	Colom Roquer
Mallerenga Blava	Gafarró
Picot Garser Gros	Mallerenga Carbonera
Verdum	Alosa Vulgar
Raspinell Comú	Cadenera
Cuereta Blanca	Estornell Vulgar
Cruixidell	Cuereta Torrentera
Mallerenga Emplomallada	

Migratoris (hi crien a l'estiu i migren durant un cert temps a l'hivern).

Aguila Marcenca	Ballester
Oreneta Vulgar	Xivitona
Falciot Negre	Rossinyol
Cucut	Oreneta de Ribera
Bosqueta Vulgar	

Migratoris (hi hivernen però no hi crien).

* Bernat Pescaire Pinsà Mec

Aquestes són les espècies que he pogut veure fins ara. Us asseguro que veure-les en viu pot ser tan apassionant com llegir els seus noms. De ben segur que n'hi ha més, tot és qüestió de sortir, de temps, de paciència i de molta sort, també. Poc a poc es pot anar fent el cens d'ocells del nostre municipi. Algú s'hi apunta?

Bibliografia

Peterson, R. T., Mountfort, G., Hollom, P.A.D. 1987. *Guia dels Ocells dels Països Catalans i d'Europa*. Edicions Omega, S.A., Barcelona.
Heinzel, H., Fitter, R. & Parslow, J. 1987. *The Birds of Britain and Europe*. Collins. London.
Jonsson, L. 1994. *Ocells d'Europa amb el Nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà*. Edicions Omega, S.A. Barcelona.
Del Hoyo, J., Sargatal, J. 1990. *On Observar Ocells a Catalunya*. Lynx Edicions. Barcelona.

*Més conegut en el localisme de Copons com a "el monstre".

Temes interessants

Faré un petit dossier de temes d'emergències, que crec que poden ésser del vostre interès i de gran utilitat en la vida diària.

El desenvolupament dels temes s'aniran explicant en cada butlletí informatiu, seran breus i al màxim d'esquemàtics possibles, perquè sigui a l'abast de tothom.

Temes:

- ENNUEGAMENT
- OFEGAMENT PER IMMERSIÓ
- CONVULSIONS
- CREMADES
- ELECTROCUCIÓ
- HEMORRÀGIA GREU
- INCONSCIÈNCIA
- TRAUMATISME GREU
- INTOXICACIONS
- PICADES D'INSECTE

Degut a l'època de l'any que som he cregut interessant començar per els ennuegaments i els ofegaments per immersió.

Desitjo que sigui del vostre interès. Si voleu més informació no dubteu a demanar-m'ho.

Bibliografia: Programa d'educació per la salut. Generalitat de Catalunya.

ENNUEGAMENT

Aspiració de cos estrany

Si l'accidentat està conscient
► Animeu-lo a tossir

Si no pot tossir
► Feu-li de 6 a 10 compressions abdominals:
• Col·loqueu-vos al seu darrera
• Agafeu-lo per sota les costelles
• Feu compressions fortes i brusques

Si l'accidentat no es manté dret
► Poseu-lo a terra panxa enlaire i feu-li compressions abdominals

Respira.

REANIMACIÓ CARDIO-PULMONAR

OFEGAMENT PER IMMERSIÓ

► Poseu-lo a terra panxa enlaire
► Obriu-li la via aèria
• Pressioneu el front amb una mà
• Tireu la barbata amunt amb l'altra mà
• Si vomita, gireu-li el cap, netegeu-li la boca, i torneu a obrir la via aèria

► Comproveu si respira
• Mireu si el pit es mou
• Escolteu la sortida de l'aire

Respira
► Situeu-lo en posició lateral estable
► Emboliqueu-lo amb una manta

REANIMACIÓ CARDIO-PULMONAR

• No intenteu buidar l'aigua dels pulmons
• Inicieu la reanimació tan aviat com es pugui

• No oblideu donar adreça i telèfon
• No pengeu el telèfon abans que el vostre interlocutor
• Doneu el màxim d'informació: adreça, símptoma principal, estat de consciència, respiració, maniobres efectuades...

AMBULÀNCIA Telf: 061

La seguretat infantil a l'interior dels vehicles

El Reglament General de Circulació prohibeix circular amb menors de dotze (12) anys als seients davanters a no ser que ho facin amb seients de seguretat o d'altres dispositius específicament preparats per a aquesta finalitat i que estiguin degudament homologats. Són el que coneixem popularment com a cadiretes per a cotxe.

Ara per ara, la normativa que estipula els requisits d'homologació dels sistemes de contenció infantil ECE 44/03 només preveu la prova de xoc en l'impacte frontal i no exigeix la prova en l'impacte lateral.

El millor, si només tenim un infant, és col·locar la cadireta en el centre del seient posterior. Si en tenim dos, un al mig i l'altre inevitablement a un costat. Dic inevitablement, perquè l'espai és el que és i en cas d'impacte lateral en un accident, el nen que viatja al lateral del seient té moltes possibilitats de colpejar-se contra la porta. Hi ha pares que malgrat que només tenen un fill prefereixen portar la cadireta en un dels costats perquè els resulta més còmode instal·lar-la i col·locar-hi el nen. A vegades hi ha comoditats que no ens les podem permetre si no és que no hi ha més remei.

Els nadons, però, és preferible portar-los al seient davanter en sentit contrari al de la marxa i amb l'airbag desconnectat.

Com que el nadó encara no té prou desenvolupada la zona del coll si en cas d'accident frontal anés en el seient posterior es podria produir lesions cervicals d'importància pel fet que primer es projectaria cap a endavant i després rebotaria cap a endarrera de forma molt brusca (efecte fuet).

Val la pena, penso, procurar més per ells i menys per la nostra comoditat, tot i que molts cops per instal·lar una cadireta en el seient del darrera s'ha de ser contorsionista. Imaginem quan el vehicle només té portes al davant, la cosa encara es complica més.

Les estadístiques mostren que prop del 70 % dels accidents mortals van ser provocats per impactes laterals.

A la Unió Europea cada any 60.000 menors de 14 anys resulten ferits de diversa consideració i uns 750 moren víctimes del trànsit. Quasi bé 7 de cada 10 nens morts ho són per impactes laterals.

El RACC, juntament amb onze clubs d'automobilistes europeus, han realitzat un estudi de les condicions de protecció de 25 models de cadires infantils disponibles en el mercat europeu.

L'objectiu de l'estudi consisteix a aportar la major informació possible a l'usuari sobre aquests dispositius de subjecció infantil ja que la seva correcta instal·lació pot contribuir a reduir de forma considerable l'índex de mortalitat i lesions infantils en els accidents de circulació.

L'estudi analitza la seguretat dels sistemes de contenció infantil per les diferents categories de pes: 0 (fins a 10 kg), pes 0+ (fins a 13 kg), I (de 9 a 18 kg), II (de 15 a 25 kg) i III de 22 a 36). Es van realitzar proves de xocs frontals i laterals.

Els clubs d'automobilistes fan les següents recomanacions als usuaris:

Comproveu que la cadireta que compreu porta adherida l'etiqueta d'homologació. Que s'adapti al vostre vehicle, que es pot instal·lar amb facilitat i que queda fermament subjectada.

Assegureu-vos que el nen provi la cadireta.

Els nens fins a 36 kg de pes han d'anar subjectats amb un sistema de contenció homologat.

El cinturó de seguretat ha de passar pel centre de les dues espatlles, mentre que el de la cintura hauria d'estar al més avall possible,

a l'altura dels engonals. Això s'ha d'anar reajustant a mesura que el nen creix.

No porteu objectes rígids ni esmolats a l'interior del vehicle, us podrien provocar lesions importants a tots els que hi viatgeu.

No porteu mai un nen en braços ja que està comprovat que a més de 5 km/h no podreu retenir-lo en cas d'accident o frenada brusca.

El 2000, el 99,3 % dels ferits per accident de trànsit es van produir en zones urbanes en front del 94,2 % que hi va haver en zones interurbanes. La diferència no és considerable però sí que topa amb la creença majoritària que no passa res per no utilitzar els sistemes de subjecció, tant adults com infants, en desplaçaments curts o a l'interior de poblacions per la baixa velocitat a la qual circulen els vehicles. Hem de considerar que els altres vehicles sí que pot ser que circulin a velocitats més altes que la nostra i, per tant, sí que podria passar alguna cosa tal i com demostren les estadístiques.

Finalment, els adults hem de donar exemple als petits i utilitzar el cinturó de seguretat. Si nosaltres ja no ens el posem quina autoritat moral tindrem o quins arguments utilitzarem per justificar que ells se l'han de posar? No ens n'adonem, però som el seu mirall.

Taula de resultats de 25 cadiretes infantils

Marca	Model	Pes en kg	Prova xoc frontal	Prova xoc lateral	Maneig	Confort	Neteja	Valoració
Römer	Duo Isofix	9 fins a 18	B	B	B	MB	B	MB
Römer	King Quickfix _	9 fins a 18	B	B	B	B	B	MB
Concord	Baboo	fins a 13	B	SP	B	B	B	S
Dremefa	Easybob maxi _	fins a 13	B	SP	B	B	B	S
Maxi Cosi	Citi _	fins a 13	B	S	B	B	B	S
Römer	Baby star	fins a 13	B	SP	B	B	B	S
Römer	Babysitter	fins a 13	B	SP	B	B	B	S
Storchenmühle	Maximum	fins a 13	B	SP	B	B	S	S
Chicco	Shuttle* _	fins a 13 i/o 18	S	B	S	B	S	S
Britax	Eclipse _	9 fins a 18	S	S	B	B	B	S
Dremefa	Bobop Plus _	9 fins a 18	S	S	B	B	B	S
Maxi Cosi	Priori _	9 fins a 18	B	S	B	B	B	S
Römer	Prince	9 fins a 18	B	S	B	B	B	S
Concord	Fix Max	9 fins a 25	B	S	B	B	B	S
Maxi Cosi	Rodi _	15 fins a 36	S	S	MB	B	B	S
Römer	Zoom mit Comfy	15 fins a 36	B	SP	B	MB	B	S
Klippan	Prima	fins a 13	SP	S	S	B	S	A
Play	Evolution* _	fins a 9 i 9 fins a 18	SP	B	SP	B	S	A
Bebé Confort	Iseos neu _	9 fins a 18	SP	S	B	MB	B	A
Klippan	Folda	9 fins a 25	SP	SP	B	B	B	A
Recaro	Start _	9 fins a 36	S	SP	B	B	B	A
Römer	Vario	15 fins a 25	S	SP	MB	B	S	A
Kiddy	Mega Base _	15 fins a 36	S	SP	B	B	B	A
Storchenmühle	Formel 1 Plus	15 fins a 36	S	SP	B	B	S	A
Baby	Sunny-touring	15 fins a 36	P	P	MB	B	B	P

MB = MOLT BÉ
B = BÉ
S = SATISFACTORI

* es pot utilitzar per a dos grups diferents
_ disponible al mercat

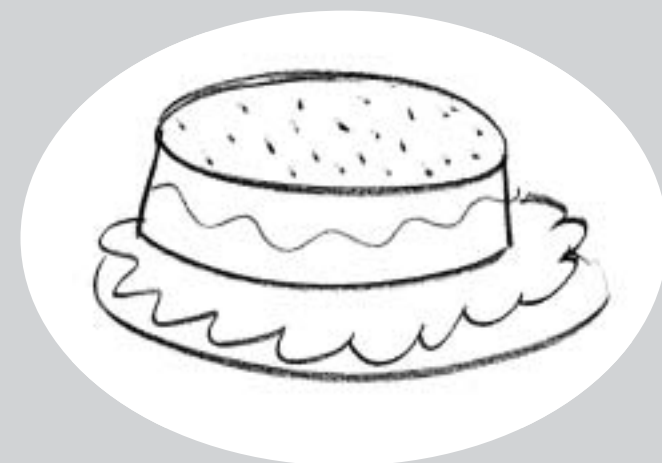
SP = SATISFACTORI/POBRE
P = POBRE
A = ACCEPTABLE

Recepta per a petits cuiners

Pastís de Lorena

Text: Clara Bosch

Necessitaràs:
Un adult que t'ajudi
Unes balances.
Un bol
Un corró
Un motlle rodó (18 cm. Diàmetre)
Una forquilla i un ganivet
Forn i paella

Els ingredients per a la pasta:
- 120 g de farina
- un pessic de sal
- 60 g de margarina
- un rovell d'ou
- una cullerada sopera d'aigua
-

Els ingredients pel farcit:
- 4 llesques de becó
- 2 ous
- 150 g de llet evaporada
- 30 g de formatge ratllat
- sal i pebre

1. Renta't bé les mans i posa't un davantal.
2. Posa la farina en un bol amb la mantega i comença a amassar amb les mans.
3. Afegeix el rovell d'ou i continua amassant fins que vegis que queda una massa uniforme. Si veus que et costa molt pots afegir una cullerada d'aigua.
4. Encén el forn. Si és de gas, gradual al 7, si és elèctric a 220° c.
5. Fes una bola amb la massa i posa-la sobre el marbre. Aixafa-la una mica i passa-li l'ou pel damunt fins que quedi plana i gruixuda com una gran galeta.
6. Agafa-la amb molt de compte i posa-la dins el motlle. Mira que et quedi ben encaixada i ben reparada de tot arreu.
7. Fes unes quantes punxades amb la forquilla en el fons, perquè la pasta no s'infla i perquè cogui millor.
8. Posa el motlle dins el forn durant 10 minuts.
9. Mentrestant, prepara el farcit. Talla les llesques de becó en trocets petits i passa'ls per la paella.
10. En un bol hi tires dos ous i remenes (pots afegir-hi la clara que t'ha sobrat abans)
11. Afegeix la llet, el formatge, un pessic de sal i un de pebre. Barreja-ho bé.
12. Posa-hi també els bocins de becó.
13. Treu el motlle del forn i aboca-hi aquesta barreja.
14. Torna-ho a posar al forn durant 20 minuts.
15. Neteja tots els estris que has utilitzat i deixa la cuina ben recollida.

Aquest és un pastís típic de la regió de la Lorena (França) i admet moltes variants: hi ha qui hi posa llard en lloc de la margarina. El farcit també es pot fer amb espinacs, porro, ceba, pernil...

Teatre (Pepeta Prats)

No t'oblidem (Elena Gudayol)

(Fina Tomàs)

Camí Ral Butlletí Informatiu Vila de Copons

Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08281 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: copons@diba.es
Disseny i maqueta: ESPAI GRÀFIC, Igualada
Correcció lingüística: Servei Comarcal de Català
Dipòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 800 exemplars
Publicació periòdica / Distribució gratuïta

Imatge portada: 1a Festa dels Traginers i Comerciants de Copons 2000 Foto: Ramon Serra
Equip de redacció: Jordi Bertran, Daniel Garcia, Antoni Marimon, Josep M. Tomàs, Xavier Martí, Adela Mas, Susanna Guix, Ma. Rosa Gusi, Salvador Llíró, Nuri Pons i Ramon Serra.

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

anuària

4a. edició 1997

Millor publicació periòdica d'àmbit local

PREMI de Comunicació de la Diputació de Barcelona

ARREL DE PUBLICACIONS MUNICIPALS

SANT FELIU DE LLOBREGAT - 1997

Millor butlletí municipal de l'any